31994R2714

9.11.1994 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 288/9

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) 2714/94
z dnia 8 listopada 1994 r.
zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2054/89 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu minimalnych cen importowych na suszone winogrona

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 426/86 z dnia 24 lutego 1986 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1490/94 [2], w szczególności jego art. 9 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 2 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2054/89 [3], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3821/92 [4], ustanawia warunki, na których średnią ważoną cen odsprzedaży suszonych winogron uważa się za cenę importową; w celu zapobieżenia sztucznemu zmniejszeniu ochrony należy ustanowić przepisy dotyczące przywozowych opłatach celnych odpowiadających faktycznie płaconym podatkom pośrednim i od przywozu, które zostaną odliczone od odnotowanych cen odsprzedaży; art. 2 ust. 6 tego rozporządzenia definiuje termin „użytkownik końcowy"; producenci, którzy pakują produkt w opakowania bezpośrednie, nie mogą być objęci tym terminem, ponieważ, nawet w przypadku gdy rezultatem takiego pakowania i przedstawienia jest zmiana kodu CN, nie można tego uznać za przetwórstwo do celów niniejszego rozporządzenia;

artykuł 6 rozporządzenia (EWG) nr 2054/89 przewiduje specjalną procedurę kontrolną; doświadczenie pokazuje, że w przypadku gdy stosowana jest ta procedura, należy zezwolić na wprowadzenie towarów do swobodnego obrotu dopiero po zdeponowaniu zabezpieczenia ustanowionego w art. 248 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92 ustalającego Wspólnotowy Kodeks Celny [5], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2193/94 [6]; zabezpieczenie jest wymagane, nawet przed przeprowadzeniem kontroli przewidzianych w omawianym art. 248, w przypadku gdy organy celne mają wątpliwości co do autentyczności ceny importowej; w przypadku kontroli *a posteriori* należy jasno określić, że podejmowane są kroki w celu odzyskania opłat celnych należnych zgodnie z art. 220 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [7]; co więcej, należy jasno określić, że od należnych w ramach wszystkich procedur kontrolnych opłat celnych naliczane są odsetki;

artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2054/89 ustanawia warunki, na których można uznać minimalną cenę importową za przestrzeganą; doświadczenie pokazuje, że w celu uniknięcia zakłóceń należy uwzględnić faktycznie uiszczane przywozowe opłaty celne oraz koszt wszelkich zabiegów, którym poddawany jest produkt po przywozie, a przed sprzedażą użytkownikowi końcowemu;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Owocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2054/89 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

   a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

   „3. W przypadku gdy okaże się, że ceny w odsprzedaży, bezpośrednio lub poprzez pośredników handlowych, są, po odliczeniu rzeczywiście uiszczonych przywozowych opłat celnych, niższe od ceny minimalnej w odniesieniu do ilości większej niż 15 % każdej przywożonej partii towarów, średnią ważoną tych skorygowanych cen uważa się za cenę importową.";

   b) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

   „6. Do celów niniejszego rozporządzenia użytkownik końcowy oznacza producenta, który wykorzystuje dany produkt z zamiarem jego przetworzenia, w sposób inny niż jego zapakowanie, na produkt objęty kodem CN innym niż kod umieszczony na zgłoszeniu dopuszczenia do swobodnego obrotu lub detalistę sprzedającego wyłącznie konsumentom.";

[1] Dz.U. L 49 z 27.2.1986, str. 1.
[2] Dz.U. L 161 z 29.6.1994, str. 13.
[3] Dz.U. L 195 z 11.7.1989, str. 14.
[4] Dz.U. L 387 z 31.12.1992, str. 24.
[5] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.
[6] Dz.U. L 235 z 9.9.1994, str. 6.
[7] Dz.U L 302 z 19.10.1992, str. 1.

2. artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 6*

1. W przypadku gdy organy celne mają uzasadnione wątpliwości, czy cena wskazana w zgłoszeniu dopuszczenia do swobodnego obrotu odzwierciedla rzeczywistą cenę importową, zezwalają na dopuszczenie do swobodnego obrotu tylko po złożeniu przez importera zabezpieczenia określonego w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, powiększonego o odsetki za okres sześciu miesięcy, określony w akapicie drugim. Stosowaną stopą procentową jest stopa procentowa obowiązująca w ustawodawstwie krajowym w odniesieniu do windykacji należności.

Importerzy mają sześć miesięcy na przedstawienie dowodów, że produkt zbyto na warunkach, które gwarantują przestrzeganie minimalnej ceny importowej. Niedotrzymanie powyższego terminu pociąga za sobą utratę zabezpieczenia, bez uszczerbku dla przepisów ust. 2.

2. Termin ustanowiony w ust. 1 może zostać przedłużony przez właściwe organy o maksymalnie trzy miesiące na odpowiednio uzasadniony wniosek importera i pod warunkiem że zabezpieczenie zostanie odpowiednio skorygowane.";

3. w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznaje się, że minimalna cena importowa jest przestrzegana, jeżeli importer dostarcza dowód w odniesieniu do co najmniej 95 % przywożonej partii towaru, że na wszystkich etapach wprowadzania na rynek, łącznie ze sprzedażą użytkownikom końcowym, produkt był sprzedawany po cenie co najmniej równej minimalnej cenie importowej po odliczeniu rzeczywiście poniesionych przywozowych opłat celnych. Jeżeli produkt poddawany jest obróbce po jego wprowadzeniu do swobodnego obrotu, ale przed jego sprzedażą użytkownikowi końcowemu, koszt takiej obróbki odzwierciedlany jest w cenie sprzedaży użytkownikowi końcowemu.";

4. artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 10*

W przypadku gdy właściwe organy odkryją w trakcie kontroli, że minimalna cena importowa nie jest przestrzegana, pobierają one opłaty celne należne zgodnie z art. 220 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Przy ustalaniu wysokości opłat celnych, które mają być odzyskane lub pozostają do odzyskania, uwzględniają odsetki narosłe od daty dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów do chwili odzyskania. Stosowaną stopą procentową jest stopa procentowa obowiązująca w ustawodawstwie krajowym w odniesieniu do windykacji należności.".

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 1994 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji